

Hej!

Vår vackra natur med vårens spirande liv ger uttryck för hopp och framtidstro, som vi behöver extra mycket nu. I Höga Visan uppmanas vi att njuta av blommornas doft och skönhet. I evangelietexterna ser vi att Jesus, när han talar med människorna som samlas kring honom, använder sig av liknelser där växterna från vardagen spelar en stor roll.

Den lilla blå förgätmigejen blommar nu. Namnet "förgätmigej" kommer från tyskans "Vergissmeinnicht", vilket betyder just "glöm mig inte", och har översatts till en mängd språk. Enligt legenden så utspelade sig följande händelse på medeltiden. En riddare och hans fästmö gick längs en flod när han plockade en bukett med förgätmigej.

Eftersom hans rustning var så tung så ramlade han i vattnet. Strax innan han drunknade kastade han buketten till sin älskade och ropade "förgät mig ej". Blomman är förknippad med romantik och tragiska öden. Den bär ofta av kvinnor som ett tecken på trohet och evig kärlek.

På söndag, 17 maj, är det Sönsöndagen. Dagens tema är bönen. Denna söndag bildar tillsammans med de efterföljande vardagarna fram till Kristi himmelfärds dag de så kallade gångdagarna. Det är särskilda förbönsdagar för årets sädd och skörd samt för allt som växer och ska bidra till livet på jorden.

Gammatestamentlig läsning Första

Kungaboken kapitel 3, vers 5-14

I Givon visade sig Herren för Salomo i en dröm om natten. Gud sade: "Be om vad du vill. Jag skall ge dig det." Salomo svarade: "Du visade stor godhet mot din tjänare David, min far, eftersom han levde troget, rättfärdigt och redligt inför dig. Och du har hållit fast vid denna stora godhet och gett honom en son som nu sitter på hans tron. Det är du, Herre, min Gud, som har gjort mig till kung efter min far David, och här står jag nu ung och oerfaren mitt i det folk som du har utvalt, ett folk så stort, så talrikt att det inte kan räknas. Ge din tjänare ett lyhört sinne, så att

jag kan skipa rätt åt ditt folk och skilja mellan gott och ont. Vem skulle annars kunna döma över ditt väldiga folk?" Denna bön behagade Herren, det glädde honom att Salomo bad om detta. Gud sade: "Eftersom du bad om detta och inte om ett långt liv eller om rikedom och inte heller om dina fienders död utan bad om gåvan att urskilja vad som är rätt, så uppfyller jag nu din bön och gör dig visare och mer insiktsfull än någon har varit före dig eller kommer att bli efter dig. Också det som du inte har bett om ger jag dig, rikedom och ära i alla dina dagar, mer än vad någon annan kung har haft. Och om du vandrar mina vägar och rättar dig efter mina bud och stadgar, så som din far David gjorde, skall jag ge dig ett långt liv."

Epistel Romarbrevet kapitel 8, vers 24-27

I hoppet är vi räddade — ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt. På samma sätt är det när Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord, och han som utforskar våra hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.

Evangelium Matteusevangeliet kapitel 6, vers 5-8

När ni ber skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig. Och när ni ber skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni

behöver redan innan ni har bett honom om det.

*På söndag är det församlingskollekt till T.M.
Vill du bidra, så kan du swisha nr 123 664
33 24 eller bg 5463-9422.*

*Med detta brev får du ett bibelkorsord. Vi
lottar ut tre vinster, så skicka gärna ditt svar till oss: "Bibelkorsord, Lekeryds församling,
Kyrkvägen 8, 561 95 Lekeryd".*

Du får även ett par fina recept att prova!

Många hälsningar från Annelie Fornander

och Suzanne Rosenqvist